

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.976/1
van 10 mei 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
de opleidingscheques voor werknemers’

Op 10 april 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 2 mei 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 mei 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering bevat een regeling inzake opleidingscheques voor werknemers. Deze regeling komt in de plaats van de regeling opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers’, dat wordt opgeheven.

3.1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 2 van het decreet van 29 maart 2019 ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’, dat luidt:

“De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een stelsel op te richten dat voorziet in de toekenning van opleidingscheques aan werknemers om opleidingen te volgen die gericht zijn op de levenslange en duurzame inschakeling op de arbeidsmarkt.

De Vlaamse Regering bepaalt:

1° wat verstaan wordt onder werknemer;

2° de opleidingen;

3° de registratievoorwaarden en -procedure voor de opleidingsverstrekkers;

4° de aankoop- en inleveringsprocedure van de opleidingscheque en de overige nadere voorwaarden en nadere regels.”

3.2. Voor de artikelen 18 en 19 van het ontwerp, waarbij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2003 ‘betreffende de opleidingscheques voor werknemers’ wordt opgeheven, wordt rechtsgrond gevonden in de algemene uitvoeringsbevoegdheid die de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ gelezen in samenhang met artikel 14, 1°, van het decreet van 29 maart 2019.

3.3. In het eerste lid van de aanhef van het ontwerp wordt ook nog verwezen naar artikel 23 van het decreet van 29 maart 2019. Dat artikel regelt de inwerkingtreding van dat decreet en vormt geen rechtsgrond voor het ontwerp. De verwijzing ernaar dient dan ook te worden geschrapt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef van het ontwerp moet worden aangepast in het licht van hetgeen hiervoor is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond.

Artikel 12

5. Artikel 12 van het ontwerp bepaalt dat de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap, vermeld in artikel 5, wordt teruggevorderd “binnen tien jaar nadat de opleidingsverstrekker de opleidingscheques heeft ingediend” indien hij de toepasselijke bepalingen niet naleeft.

In dat verband moet worden opgemerkt dat de verplichting tot terugvordering, ingeval de voorwaarden waaronder de bijdrage is verkregen niet worden nageleefd, reeds voortvloeit uit artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’. Dat artikel bevat regels die op grond van artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ zijn vastgesteld met betrekking tot de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies en die gelden voor de gemeenschappen en de gewesten. Voorts dient ook te worden gewezen op artikel 15 van de wet van 16 mei 2003, dat bepaalt dat “[o]nverminderd de bepalingen van artikel 16 [...] de verjaringsregels van het gemeen recht van toepassing [zijn] op de gemeenschappen en gewesten (...)”. Overeenkomstig artikel 2262*bis*, § 1, 1°, van het Burgerlijk Wetboek verjaren alle persoonlijke rechtsvorderingen in beginsel “door verloop van tien jaar”.

Gelet op wat voorafgaat, wordt niet ingezien wat artikel 12 van het ontwerp toevoegt aan de regeling die krachtens de voornoemde wetsbepalingen dienaangaande reeds van toepassing is. De conclusie is dan ook dat artikel 12 het best uit het ontwerp wordt weggelaten. Indien het artikel toch in het ontwerp wordt behouden, dient een verwijzing te worden opgenomen naar de voornoemde bepalingen van de wet van 16 mei 2003 (“Overeenkomstig...”). In dat laatste geval dient in de ontworpen bepaling bovendien specifiek te worden verwezen naar artikel 2 van het decreet van 29 maart 2019, aangezien in dat decreet nog andere aangelegenheden worden geregeld dan het stelsel van de opleidingscheques.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME